

НАРОД

Рукописи се не враћају.
Огласи и белешке наплаћују се по погодби.
Редакција је у улици Коломбо број 6.
Главни уредник
ДРАГ. С. ГОГИЋ

»Народ« излази свакога дана по подне.
Штампариа се налази у улици Коломбо број 6.
Власник
КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

ВАРЉИВ РАЧУН

Ратна партија у Немачкој усилела је у последње време огроман напор у пропаганди. Организовала је друштва, нагомилала капитале за оснивање и поткупљивање листова, чак и у Аустрији. Она поступа са претњом и бруталношћу, и поред владавине Рајхстага и Кајзера, а иза свих ових сиплетака провирује кобна фигура Кронпринца. Могуће је да ће он из свих ових маневара извући неку привремену добит и наметнути се за неко време слабоме Рајхстагу.

Али већ од дужег времена здрави елементи мисле, да брз крај рата зависи од прогреса демократских идеја у Немачкој. Докле год челично оружје царства буде нетакнуто и док се год подржава тежња за хегемонијом, не може се очекивати крај.

Кад посматрамо Немачку у овом стању, подјармљену под једну владу, надахнуту пруским милитаризмом, имамо пуно разлога да мислимо да ће милитаристички триумф бити сигнал за буђење немачког народа укоченог у свом тешком сну.

У том погледу нада нас није никада остављала. Шовинисте и реакционари и данас мисле, као пангерманисти, да је снага увек била и да остаје главни фактор. Нисмо тврдоглаве сањалице и људи са наивним илузијама. Бележимо догађаје и мислимо да ћемо наћи у делима, а не у нашим жељама, оправдање наших предвиђања.

Примери књаза Александра Хенслоа и професора Ферстера који пишу, преко немачке и неутралне штампе, грубе истине о своме народу и њиховим управљачима, и понављају да спољни непријатељи Немачке нису њени најгори непријатељи — нису већ више усамљени.

Постоји јака струја која је повукла царство ка путу разума. Има већ неколико дана како се »Франкфуртер Цајтунг« усуђује да каже да има нечег трулог у држави, а у полемици са војним берлинским листовима »Форверц« више: »Неки се надају да ће наједном сврши-

ти са непријатељем с поља и непријатељем изнутра. Људи који тако мисле варају се: руршевине ће назначити њихов пут.«

То су истина само речи. Нека тако буде. Али то је нов језик, коме догађаји дају јасност. Тако исто резолуција Рајхстага већине од јула донела је народну лигу за слободу и отаџбину, па се сад многобројни гласови дижу из нове лиге. На једном скупу који је она организовала и држала у Берлину, тајни саветник Просли, синдикалиста Лежин и хришћански социјалиста Штегервелд одржали су говоре, који се могу резимирати на ово: »Потребно је демобилисати дух у свима земљама. Треба се одрећи теорије снаге и насиља за све политичке доктрине. Мир не треба да буде закључен од војничких шефова но од народних преставника. Исправка граница може се добити системом обостраних компензација. Главно је поново почети економски живот, који се може постићи пријатељством и компромисом.«

Ове идеје све се више и више формулишу у унутрашњости царства.

Ако авантурама пангерманизма у Берлину и узме сву власт, опозиционе снаге, које расту и које се сваког дана појачавају, неће закаснити да га смакну. Он је слеп и не опажа много што шта. Слепи су и они који не разумеју да се у садашњем моменту не може само рачунати на војну снагу.

ЗВЕЗДИЦЕ

Шта је то дипломатска офанзива? То је кад дипломати смело иду својим путем, па било то у политици, било у кариери.

Па онда смо и ми у дипломатској офанзиви!

Гаргантуа.

ТАЈНИ УГОВОРИ

Лондон. — Поводом последње изјаве немачког канцелара да се Немачка разликује од Савезника у томе што ци пре ни за време рата није склпала тајне уговоре са својим савезницима, енглески министар рада Робертс дао је интересантних открића о закључењу једног недавног уго-

вора између централних држава и Турске.

»Имамо довољно разлога — каже министар — да верујемо, да не само да постоји један тајни уговор између Немачке и Бугарске, потписан пре рата, већ и да је за последњег Кајзеровог пута у Цариград склопљен између четири непријатељске државе један нови тајни уговор чију садржину ми знамо.

НЕМЦИ У ЧЕШКОЈ

Цирих. — Немци из Чешке намеравају да предузму одлучну акцију против владе. По варошима организују велике манифестације за стварање аутономне провинције од немачке Чешке и траже преуређење Аустрије у смислу демократизације и националне аутономије.

Нападајући чешки програм, с друге стране они позивају немачке посланике, да не потпомажу више владу, јер је она знала да нађе за Немце врло лепе речи, али није још одлучила ништа да предузме. Немци сем тога изјављују да се неће више вратити у чешки сабор нити ће покушати да се споразумеју са Чесима.

У Рајхсрату се све више интерпелација подноси против Чеха.

Једна група немачких радикалних посланика пре неколико дана поднела је једну интерпелацију, у којој се говори о прогласима које су на фронту ба-

цали непријатељски авиатичари.

Из прогласа се довољно види — наставља интерпелација — како Чеси унутра и ван граница Аустрије смело раде на уништењу државе.

У исто време ови документи показују какав утисак чини на непријатеље држање Чеха, а особито држање чешких посланика и вођа.

У интерпелацији се налази текст тога аела, који је цензура забранила у листовима. У интерпелацији се затим пита, да ли је влада предузела све потребно, да се утврди истинитост тврђења, које о чешком народу дао професор Масарик, који га савршено позна, и како влада мисли да поступи?

НЕОЗБИЉНА ПРОПАСТ

Лондон. — Дописник »Морнинг Пост« из Атине телеграфише, према исказима преживелих са »Бреслава« да су »Гебен« и »Бреслава« изашли из Дарданела, да што брже стигну у Пиреј и да помогну ројалистички покрет у корист бившег краља Константина.

Дописник каже да је план био крајње детињаст али да он није ни мало мање анеурдан од многих планова који се праве о краљу Константину у атинским ројалистичким круговима. Час се јавља да ће се бивши краљ вратити на сумарену или на аероплану а час се тврдило да ће се он вратити на престо, најпре у октобру, па о Новој Години, па сад о Ускресу!

УЛОГА ТРЕСИЋА ПАВИЧИЋА

»Кориере де ла Сера« у броју од 20. јануара пише: »Наше јучерање излагање о догађајима које је изнео југословенски посланик из Далмације др. Анте Тресић-Павичић тако је утицало на осећаје јавности, да их је било и који то готово нису могли веровати и почели су сумњати у аутентичност ове велике оптужбе.

Одломци говора већ су објављени у страниој штампи, али смо сматрали да је неопходно, да се донесе у преводу цео говор, како је изашао у загребачком листу.

Доктор Анте Тресић-Павичић, далматински народни посланик у Рајхсрату, највећи је данашњи хрватски песник. Њему хрватска књижевност (Хрватиса-чињавају — како је познато — са Србима и Словенцима, Југословене) дугује најлепше историјске трагедије у стиховима, у којима он

пева дела свога народа.

Тресић-Павичић познаје тако добро италијански језик, да је превео на хрватски »Божанствену Комедију.«

Кад је букнуо овај рат, Аустрија је бацила у затвор Тресића-Павичића, као што је и у време италијанског препорођаја то учинила са нашим најбољим људима.

Павичић је био међу онима, које је прошле године цар Карло помиловао. Али осећаји Тресића Павичића, исто као и чешког посланика Крамаржа, нису се променили због привидне великодушности владарева, и песник посланик понова је ступио у борбу, прогласивши, између осталог, страшну истрагу против Хабзбурговаца, што за Бечку монархију, у очима цивилизованих народа, значи изгубљену битку.

КУРТ АЈСНЕР

Париз. — »Минхнер Пост« доноси ове речи социјали-

ГРЧКИ ДВОР ПРЕД ПАДОМ

Крфски народни посланик и познати наш пријатељ, публициста Теодор Велианигис објављује ово у »Месаже д'Атен«.

»Влада је одлучила да изолује у један манастир пет дама, које су и сувише претерано и безобразно изражавале своје идеје у корист свргнутог краља. У биоскопима и позориштима понашање ових дама било је постало заиста скандалозно, тако да их је ту скоро лично председник министарства морао да спасава од уличне гомиле. То су оне даме код којих је краљ Константин тражио весео провод, чак и у најтрагичнијим перипетијама Грчке.

Бивши краљ је у истини био прави тип бонвивана. Одлазећи у Париз преко лета, он би проводио сваку ноћ по ресторанима на Монмартру или у чувеном кабарету Фишеровом, где се после позоришта скупља сав полусвет.

Друштво које је бивши краљ посећивао у Паризу и другде било је заиста врло интересно. Увек је био окружен са по неколико Грка, чија је прошлост била врло мрачна. То су били људи који су своју егзистенцију обезбеђивали коцком и разним сумњивим предузећима.

У Атини такође, нарочито од како је дошао на престо, Константину није било дуго време. И поред тога што он више није био

сте Курта Ајснера, које је изговорио на једном збору у Минхену:

»Немачки социјалисти су дискредитовани у целом свету. Социјалистичка странка гледа већ три године, како се немачка влада спрема за анексије. Још 23 јула 1914 године канцелар је изложио шефовима странака владин план о освајању. Ја гарантујем за све ово што тврдим. Садашњи социјалистички протест против анексија само је чиста хипокризија.«

Курт Ајснер је ухапшен прошле недеље

КРИЗА У АУСТРИЈИ

Цирих. — Сајдлеров кабинет, који јако нападају Чеси и Југословени није се могао одржати без помоћи Пољака. Међутим, Пољаци су тражили, за своју помоћ обавезе од владе, које ова није могла примити због опозиције из Берлина. Што је цар Карло најпре одбио да уважи оставку Сајдлерове владе, то је било зато, што није знао, коме више да се обрати. Али ни царева интервенција није успела да прибави Сајдлеру већину.

баш тако млад, и ма да је његово здравље било поремећено, ипак га младићки елан није остављао. Друштво су му били већином брљиви младићи, жене и девојке од којих је највећи део био из најнижег друштва и које су биле поставле неопходне на двору.

Он је образовао око престола један весели кружок, који је представљао као одбор атинског друштва. У ствари, то друштво није имало никакве везе ни са историјом земље, ни са књижевним и научним удружењима, ни са политиком. То су били људи који за другу срећу нису знали већ да једу и да пију. И у истини, за време последње три године, ни бивши краљ ни његова околина нису друго ништа ни радили већ само јели и пили, и то нарочито пили.

Кад се као животни циљ има то да се добро једе и још боље пије, онда се лако прометнути у философа епикурејца; тако је грчки двор постао епикурејски центар пар екселанс. И док је Грчка трајала најтрагичније дане, грчки двор мислио је само на ручкове и на свечаности.

Из историје се не опомињем да је било много таквих дворова као што је атински. Никада и нигде није било тако ниске вулгарности око престола. Вулгарност побореклу, по схва-

тањима, укусима, мислима и осећањима.

Партнери краљеви на коцки и његове званице за столом били су већином банкари, који су, једва две године пре тога, били по хапсама као кесароши и фалсификатори. Или, шта више неколико жутокљуних младиха, којима се порекло незна, али који су се са великом фамилијарношћу опходили у принчевским конацима.

Сваки ред, свака граница ишчезла је из двора. Сва правила дворске етикете била су укинута. Међутим, некад је атински двор давао тон достојанства и морала, нарочито под првом династијом.

Двор краља Борфа није био много формалистички, али је ипак било извесних форми и историских традиција, које краљ Борфе није хтео да напусти, и поред своје толеранције и благодати у карактеру. Он је био задржао принцип да никад не иде код приватних лица. Врло ретко би одлазио код својих министара спољних послова на какву свечаност; иначе се једино појављивао у друштву на дворским баловима, на које се позивао многобројни свет.

Као тврдица, Константин је давао свега један бал, од како се оженио, а то ће рећи за тридесет година. Али, разуме се, ишао је свуда, где год је могао да се проведе. Он се није много бринуо, ни ко су они што га зову ни какви су њихови гости. Довољно је било то, што су тамо биле лепе жене, пријатни салони, одушевљење и неустрачавање. Сви ново обогате ни улези у друштву желе да им дође краљ, а он, опет, није одбијао ни један позив. Ретке су биле ноћи које он није провео са новим богатацима и скоројевићима, својим омиљенима друговима за уживање.

На крају крајева, то је ствар чисто личног укуса. Али са социјалног и моралног гледишта ствар има незгодне последице, па макар да не примимо ни стои део историја које су се одигравале на овим краљевским соареима. Сцене из пријатне оперете «Бокачио», у којој качари и баштовани постају дворјани, наша је своје најбоље оваплоћење на атинском двору. То је та одабрана средина, то је тај чисти извор, у коме се, уз помоћ барона Шенка, родила реакција против народних осећања.

Они који су знали атинско друштво, морали су се запрепастити, видећи ову промену.

Кад сам слушао какву је утицајну улогу играла једна дама у свима државним пословима, питао сам се у чуду: Шта ли би сад мислио њен покојни отац, који је у малој крчмици продавао пиће атинским кочијашима? А таквих је дама било пуно на двору. Ту су

биле кћери једног железничког возовође, бивше жене кочијаша, кћери слушкиња или обогателих бивших рабаца. Овде онде било је нешто жена и из бољих породица. А цео тај свет сачињавао је једну класу, која се називала вишом и одабранијом. Она је извесно унела и у остале друштвене редове миазму корупције, јер она нема ни достојанства, ни отаџбине.

Такав двор и са таквом околином био је не само једна национална већ и једна друштвена опасност. Цела Грчка је дошла била пред опасност да почне да представља феномен покварености због тих жена, које су се на двору разматале својим безобразлуком, а које је влада толерирала.

Али све за време, па и толеранција. Једино што се може зажалити, то је то, што овим женама није дата из почаст зграда у Старој Атини, одређена за разне преступнике, и што нису проведене кроз улице на магарцима, окренуте реповима.

ПОСЛЕ ШТРАЈКОВА

Цирих. — Макс Велер, професор на универзитету у Хајделбергу и даље даје у «Франкфуртер Цајтунгу» сво-

је коментаре о унутрашњој ситуацији у Немачкој. Он живо осуђује хипокретско гнушање, које листови показују према штрајкачком покрету, као да су штрајкачи плаћени са стране.

»Влада, каже он, и војни шефови упорно неће да виде да се нешто променило у Немачкој. Социјалисте из већине су неколико пута опомињали владу да нико не може спречити народну побуну, ако се и даље настави пангерманистичка агитација. Нико их није хтео да чује. Штрајкови су природна последица демагошког империјализма. Требало је живети у Берлину последњих недеља, па разумети зло, од кога пати Немачка.»

Због свега тога није погођен само углед војске. И царев углед изгледа компромитован. Дописник «Пти Паријена» из Цириха пише о томе:

»Осуде за увреду величанства на дневном су реду у Берлину. Званични кругови једва могу да сакрију број осуђених и разлог за осуду.»

ОДЛИКОВАНИ ВОЈНИЦИ

Из батаљона Срба добровољаца: Златном медаљом за храброст:

- Добровољца (бившег потпоручника црногорске народне војске) Крсту Ђ. Бјелицу; нареднике: Андрију Лујбла, Душана Ф. Ковачића, Душана М. Прицу, Борфа Г. Прекодравца, Илију П. Батиницу, Јована С. Тупавца, Луку М. Радјичића, Марка Тепавчевића, Николу Ђ. Бугариновића, Павла И. Бојовића, Рада Н. Кнежевића, Рада И. Поповића, Светозара М. Бајића и Саву Лекића; поднареднике: Анђелка Р. Јокићи, Васу Ђ. Вулића, Илију Борђевића, Илију С. Жерајића, Јована Р. Кулачића, Јована Б. Тепавчевића, Мићу И. Пилиндавића, Милоша Н. Тепавчевића, Рада И. Жутића, Ристу М. Шкору и Томислава М. Славића; капларе: Јанка Б. Сворцана, Нику М. Мартиновића, Павла Стојановића, Петра М. Диклића, Радисава М. Јешића — Јевђовића, Радована М. Јевђовића, Шпиру М. Перовића; редове: Андреју В. Стојановића, Андрију М. Лубурића, Анђелка Ј. Добранића, Анту Ј. Милошевића, Божу С. Бјелицу, Васу Ђуричића, Васу Михаиловића, Видака Б. Муџибабића, Војислава Ј. Рајбловића, Глигора Б. Сворцана, Драгутина Живаковића, Душана М. Милиног, Душана Р. Терзића, Душана М. Церовића, Борфа П. Ерака, Борфа Ковачевића, Буру В. Павловића, Жарка М. Дачића, Илију Н. Паприцу, Јакова Ј. Гузину, Јанка Н. Покрајца, Јована

- М. Мишелића, Јову Ј. Вуичића, Јована П. Срзентића, Јову П. Тичића, Јову П. Тучевића, Косту С. Бајића Косту Ранитовића, Крсту М. Тепавчевића, Крсту Ј. Буковића, Крсту Р. Катачића, Луку М. Мартиновића, Марка И. Мартиновића, Максима Ј. Скочаића, Мила Р. Мидоровића, Мила Ј. Пламенца, Милана С. Вишњевца, Милана М. Максиминовића, Милана Ј. Рачића, Милана С. Салатића, Милована О. Зеленовића, Миливоја Загорчића, Мојсија П. Познановића, Милоша П. Мандића, Мигра Ђ. Стојановића, Ненада Ивановића, Нинка П. Басту Николу Ј. Гатала, Николу А. Гужвицу, Николу С. Радловића, Петра А. Цветовића, Петра А. Станића, Петра М. Поповића, Перу В. Авдаловића, Рада А. Алексича, Рада М. Гулана, Рада И. Радановића, Рада Б. Стајића, Рада Б. Хриљка, Бранка Ачанског, Ристу Ђ. Нерандића, Саву В. Перазића, Саву И. Чалгаловића, Симу Ј. Јовановића, Симу Н. Пајића, Симу М. Старовића, Спасоја М. Спасојевића, Стевана Ивковића, Стевана Т. Стајића, Стојана М. Видовића, Тому Ј. Јовановића, Трипка Ш. Вуковића, Филипа В. Поробића и Цветка Ђ. Музлака, — ослобођавајући их све од плаћања таксе.

ЈЕДАН ПРОГЛАС

Париз. — «Тан» јавља из Копенхагена, да «Социјал-демократен» објављује један проглас немачких независних социјалиста, међу којима се на-

лазе и чланови Рајхстага: Гајер, Хазе, Ледебур и Цубајл.

У прогласу се, између осталог, каже:

»Увек су нам причали, како влада жели само да брани немачку границу и да је далеко од сваке намере да осваја туђе земље. Данас сваки, који поштено мисли, неће моћи, да брани ово тврђење.»

Говорећи о случају Литваније проглас каже: «Ако влада буде успела, да наметне јарам насилног мираруском народу, то ће бити несрећа за Русију, за Пољак, за Литванце, али још већа несрећа за нас.»

Проглас набраја затим опасности, које ће стићи народе, од новог рата за реваншом и од терета због нових наоружања, и закључује да само мир без анексија и оштега и, који ће признати право народа, да одлучују о својој судбини, може спасти немачки народ.»

БАВАРЦИ И АНЕКСИЈЕ

Цирих. — Баварски министар председник у баварском парламенту, одговарајући једном социјалисти, бранио је Херлингво гледиште у белгијском питању.

»Мислим — рекао је он — да се не можемо одрећи свега у часу, кад непријатељи још увек набацују питања, која дирају животне немачке потребе. То би била лажна дипломатија. Влада нема анексионистичких тежња, нити хоће мир маца; само хоће да обезбеди екзистенцију Царевине од напада као што су до сад били.»

ИЗ РУСИЈЕ

Берн. — Јављају из Петрограда, из максималистичког извора, да су максималистичке трупе опет заузеле Кијев, престоницу Украјине. С друге стране се јавља да Каледин и Алексејев иду на Москву.

Штокхолм. — Финско посланство у Штокхолму стоји у вези са финском владом, која се склонила у близину Тамерфорса. Источна и јужна Финска признале су социјалистичку владу, коју сачињава раднички централни извршни одбор, звани народна делегација, коју потпомаже Совјет.

Владине Финске трупе и даље напредују према северу и заузеле су област Острботен. Генерал Манерхајм је са главним штабом на станици Сен Сијоки. Он има око 40000 људи а потпомаже га бела гарда, састављена од грађана и сељака.

Лондон. — Јављају из Петрограда: Комесар за снабдевање из Москве отпутовао је, одмах после максималистичког успеха у Украјини, у Кијев да организује шиљање намирница за северне области.

САОПШТЕЊА

Жандарм каплар Алексеј Станковић, бр. п. 414. моли да му се јаве доле именована лица на горњу адресу:

Милан Мојсић, жандарм из Ровца призренски; Грујица Весовић жандарм из Чајетине; Јован Миљковић

жанд. п.наред.; Симеун Давидовић жандарм; Борфе Поповић жандарм из Међуна и Никола М. Мишић регрут из Пирота.

Ппоручник Јосиф Богдановић да се јави Жарку Нешићу телегр. одел. пошта бр. 222 — има извештај од куће.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

Жива акција обе артилерије у области источно од Ренса и у Шампањи. У великом препаду који су Французи јуче извршили, америчке батерије указале су Французима врло велику помоћ. Француске трупе су уредиле заузете положаје у пределу југо западно од Бит ди Менил. Број заробљеника које су Французи добили прелази 150 људи.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

Често разорно гађање било је јуче у долини Будикарио, на сектору источно од висоравни Ајаго. између Гарде и Адиге. Наши војници, пошто су прешли на више места линије бојних непријатељских жица, допрли су изненадно до две непријатељске тач-

ке, убивши више стража и добивши више заробљеника. Источно од мостобрана Капо Силе, експлозијом једне mine разорили смо један непријатељски истакнути положај. Сви који су ту били погинули су. Добили смо велику количину пушака.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Аустријанци су извршили испаде јужно од Месине за којима су дошла два препада канађанских трупа: један код Аржикура, други у близини брега 70, на сектору Ланса. Први испад нанео је непријатељу велике штете.

Канађани су продрли до немачких прихватних линија, наневши непријатељу тешке губитке и разоривши 17 заклона. У току ова два препада Канађани су задобили више заробљеника и запленили три ми трајеза.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Лондон. — Адмирал Целико бивши главни командант британске морине изјавио је да у августу ове године сумаренска опасност неће више постојати.

Лондон. — Лорд Гревни, канцелар војводе од Ленчестра дао је оставку. Њега замењује лорд Биверброк, министар за пропаганду, који је дошао место лорда Керзона, који је такође поднео оставку.

Цирих. — «Форверц» јавља да је посланик Херман Меркет, из групе социјалистичке мањине, ухапшен. Он је оптужен за растурање револуционарних књижица.

Вашингтон. — Стане Рузвелтовог здравља мало се побољшало после операције. Знаци јаког унуграшњег запаљења да почињу да ишчезавају а нема никаквих компликација.

Лондон. — Нови изборни закон даје право гласа од прилике за 6 милиона жена. Британска феминистичка странка је издала један манифест, у коме кажу, да први акт енглеских жена треба да буде, да се упуту срдачан поздрав савезничким народима, а нарочито женама савезничких народа.

ЛОНДОН. — Француска и енглеска авијација бомбардовале су О-џенбург, 12 миља југоисточно од Штрасбурга. Мец и железничке пруге. Немачки извештај потврђује да су савез-

нички авијатичари проширили бомбардовање у Немачкој.

ДЕПЕШЕ „НАРОДА“

АТИНА. — Из Цириха: Из Берлина телеграфички да ће се Рајхстаг састати у уторак. Хертинг ће одговорити на последња Вилсонов говор.

Атина. — Одговарајући на питање грчке колоније из Њујорка, зашто Грчка улази у рат, Венизелос је одговорио, да је то борба за слободу и независност. Политис је такође одговорио, да Грчка мора са Србијом и Румунијом да буде у борби за права народа.

МАЛИ ОГЛАСИ

Штампарија «Акуароне» улица Коломба бр. 6 ради све штампарске послове: књиге, формуларе ит.д. као и штампарије. Слова су нова као и сав други материјал нови су и техничка израда је најбоља.

Винарска радња Ираклије Зарчевића — Битолца — Препоручује добро природно вино, коњак и ракију по најумеренијим ценама. Радња се налази у улици: Макс Хардена Бр. 13. — у близини «Олимпоса». 17—30

Српско Трг. Друштво. Улица Александра Великог број 7, обавља све банкарске, трговачке и транспортне послове. Препоручује наше свету, да се користи услугама ове новчане установе за све своје послове. Врши на својој благајни размену свих новчаних монета по повољним дневним курсевима. 6—10

Штампарија Акуарони.